

Η σωτήρια δράση του επαναστατημένου ελληνικού στόλου στην καταστροφή των Κυδωνιών από τους Τούρκους το 1821

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)



Πρόλογος - Οι Κυδωνιές στις αρχές του 19ου

Αιώνια

Στο ψηφιδωτό των χριστιανικών κοινοτήτων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας οι Κυδωνιές (Αϊβαλί) κατείχαν μια περίοπτη θέση. Και αυτό γιατί ήταν από τις ελάχιστες πόλεις της Μικράς Ασίας που δεν είχε σχεδόν καθόλου μουσουλμάνους κατοίκους.

Οι Κυδωνιές ιδρύθηκαν στο τέλος του 16ου ή στις αρχές του 17ου αιώνα από κατοίκους της Λέσβου, οι οποίοι εγκατέλειψαν την πατρίδα τους αναζητώντας προστασία από τις επιδρομές των πειρατών αλλά και καλύτερους όρους διαβίωσης. Είναι άγνωστο πόσοι ήταν οι άποικοι, όταν δημιουργήθηκε ο πρώτος οικισμός· η ανάπτυξη όμως της πόλης υπήρξε ραγδαία και από τα μέσα του 18ου αιώνα διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην οικονομική και πνευματική ζωή της περιοχής.

Το 1773, κατά την επικρατέστερη άποψη, ο Σουλτάνος παραχώρησε ειδικά προνόμια στην Μικρασιατική πόλη, χάρις τον κληρικό Ιωάννη Δημητρακέλλη, γνωστό και ως Οικονόμο (από το εκκλησιαστικό αξίωμα του) και τον δραγουμάνο του στόλου Νικολάου Μαυρογένη (1770-1786). Σύμφωνα με τα προνόμια αυτά ο Σουλτάνος αναγνώριζε τις Κυδωνιές ως καθαρά χριστιανική κοινότητα, ενώ και η φορολογία που επιβαλλόταν ήταν περιορισμένη, σε σχέση με την σκληρή φορολογία που πλήρωναν οι χριστιανικές κοινότητες. Ουσιαστικά η Τουρκική εξουσία αντιπροσωπευόταν μόνο από τον καδή και τον βοεβόδα οι οποίοι διορίζονταν με την συγκατάθεση της κοινότητας και μισθοδοτούνταν από αυτήν. [\(περισσότερα...\)](#)